

QUÆSTIO MEDICA,

*Cardinalitiis disputationibus manè discutienda in Scholis
Medicorum, die Jovis decimâ-septimâ Martii 1718.*

M. LUDOVICO GUILLOT, Doctore Medico,
Præside.

An lactentes pultriphagos lumbrici citius, serius exerceant variolæ?

I.

VIX dùm editus infans ejulans vociferatur, quem odorari mala quæ futura sunt jure ac meritò suspicamini. Tertiam infantum partem terris fata tantum ostendunt, nec ultrà esse sinunt; quasi verò humana propago nimidum potens visa, si hæc dona fecissent propria. Ne naturam innocentem hujusce stragis arceßas; in parentibus residet omnis culpa: assiduis libidinibus confecti procreandis liberis operam dant: in complexu venereos, etiam si ad absolutionem pervenerit conceptus, infans ruunt impetu; brutis animantibus longè lasciviores, in quibus prægnantibus libidinis ardor planè evanescit, quæque expleta jam sunt venere. Mulieres partus discrimen ægrè subeuntes, nutricis labores, nisi fortuna urgeat, non tolerant. Alienæ nutrices rebus intentæ suis munus oscitantèr exequuntur; in alumnorum salutem optimè consulere arbitrantur eos puliculâ ingurgitando, si lugendi modum sine morâ non fecerint. Pusiones guttura invitè pandentes, objectam offam corripere coguntur, eâ farti, obiti, fusique cunis tenerrima resolvunt membra, veteranos esse dicere; tutius hæc otia sibi fecissent altrices, tempestivâ ad mammas alumnorum appositione, delicatâ ac molli palpatione, vestium sordidarum mutatione, dulci lavacro; hæc obsequia non multi sudoris & laboris placidam pupulis quietem conciliant. In secundâ valetudine ea congruunt inter se quibus constamus; fluida & solida æquis librantur ponderibus: Crassiora alimenta citius quàm par est cedant in usum, ruitura est hæc proportio. Offusus nobis crassus aër, densus, caliginosus corpus degradat, spiritus obscurat, respirationem magno suffocationis metu intercipit. Potiori jure ejusdem indolis victus eodem modo corpus immutat, deque optimo & pristino statu deturbat, ut potè qui omnium morborum præstantissima est causa atque Princeps. Quidni graves affectus pulte saginatum non adoriantur? Fibre pueriles molliores, laxiores, tritura ferè nesciæ huic glutini subigendo impares evadunt. Fermentationis partes tutamini? Fermentum salis inops, sero abundans, glutinosum cibum conficere non valet. Alimentum crassum atque lentum lactentibus exhi-

pitum, sanguinem suæque naturæ consentaneos profert humores, eorundem motus sufflaminat. Hinc obstructio, hinc *κίχουσιμ* hinc corporis omniumque facultatum ejus perversio; quæ vitia gravissimorum morborum antecedentes, & continentes causæ sunt.

II.

SUNT infantie certi affectus, quibus non afficiuntur adolescentes: sunt & ineuntis adolescentiæ; non eos constans jam patitur ætas, quæ media dicitur: sunt etiam hujus ætatis; nec ii quidem grassantur in senectutem. Quin etiam infantia multò plures quàm ulla alia ætas mortis casus habet, faciliùs in morbos incidunt infantes, graviùs ægrotant, tristiùs curantur; illud tanquam ex oraculo Apollinis editum videbitur, si eorum ad Lumbricos proclivitas adinadversa fuerit: hic affectus sexcentorum morborum opifex, vel saltèm comes adversæ valetudinis *ποτήν* habendus, & veluti altera pandoræ pìxis: ex lumbricis exoriuntur ac emanant ventris distensio cum murmure ac distorsione, varia alvi profluvia, halitus crudi & acidi, corporis dissolutio, faciei pallor ac rubedo, oculorum suffusio vel sugillatio, narium pruritus, stridor dentium, vermes nonnunquam intestina morsu aut suctu feriunt & lancinant, siccam tussim movent, oris ventriculi præcordiorumque compunctionem, animi defectiones, epilepsias, febres, pavores, & strangulandi metum inferunt; lumbricis affecti nauseant, vomunt, modò esuriunt, modò fastidientis sunt stomachi, quibus malis plerique infantes extinguuntur. Parentes! vestrum consilium est si mentem consistere non patiatür patrius amor & in liberis omnis stet cura, quid sibi est faciendum ut materiæ verminosæ proventus, lumbricorumque genesis inhibeatür; frustra docère quis alendræ soboli sit cultus, quæ pabula exposcat debile corpus, quibus vegetum robur tenerâ gliscat compagine, dùm in salvo & incolumi à vermis alumno servando hospes sis ac peregrinus.

III.

EX crassâ atque lentâ pituitâ quæ in intestinis frequens corrupta præparataque fuerat, ab uberrimo insito calore suscitari vitamque sumere lumbricos, vetus opinio est quæ re, multò magis quàm verbis refutata jam pridem obsolevit. Omnis generis viventia quæ hætenùs extiterunt, & in posterum futura sunt in primordiis rerum fuere condita in adeò parvâ mole ut sensum omnem effugiant, exilissima illa corpuscula ad numerâ viventium obeunda sunt inepta, donec idoneam nacta materiam eorum angustissimos ductus permeantem vitâ fruuntur. Certa genitrix natura omnium animantium genus, seminum subsidio conservare studet. Alioquin omnia, omnimodis connecterentur, vulgò fierent portenta, semiferæ hominum species existerent, fruges è corpore vivo gignerentur, terrestriaque membra cum marinis coirent. Incessit te cupidò pueros patulos à lumbricis eximendi? à puliculâ caveas, ne semina, & ut loqui amant vermium ova aut materia nutriendis hisce principiis apta, in intestinis coacerventur, victus infantis in materno lacte tantummodò consistat. Lac aëri nunquam expositum, vermium primis rudimentis per amplam ætheris molem dispersis haudquaquàm gravidatum, contaminatumque fuit. Persuasum habeamus alimenta plurimis ver-

mium scatere ovis, quæ in lacte non delitescunt. Assumptum alimentum ubique mutatur, dum in substantiam chili planè & omninò fuerit conversum; chilus per vasa, quorum perampla advertitur varietas, in omne corpus pulsus novas subit mutationes; adeò ut verminosa ova si extiterint, discerpta, comminuta, tandem aliquando irrita cadant, priusquam ad mammas appellent. Parvis alendis natis appositum lac, ita exquisitè mutatur, subigitur, concoquitur, ut aptam & accommodatam nutriendis vermibus qualitatem, vel substantiam ægrè nanciscatur. Puls perindè ac cuncta rerum vermium multitudine circumfluit, ex eaque chilus, lumbricis nutriendis idoneus profertur; iis excudendis, materiâ acido sulphureâ opus est cujus exsuperantia puliculæ inest, quippe summus acor in eâ manifestò deprehenditur, nisi recens ac mustea fuerit. Præclarè humano generi consultum videretur, si fetui omni pulmentario fuerit interdictum, eumque diu in consueto lactis usu retinuerimus, usquedum initiandus parum adolescat; eâ ratione vel morborum proclivitates non contrahentur.

IV.

MORBOS in intimo corporis recessu conditos, qui neque cerni, neque sensu ullo percipi possunt, & magnâ obscuritate involvuntur, intelligere, aperire, curare, magnum quid & multæ cogitationis! futura prævidere, & affectus qui nobis accidunt cognoscere, prælagire, avertere, magnifica quædam res est & salutaris, si modò est ulla quæque proxima ad Deorum vim naturâ mortali accedere possit. De præsentibus morbis lumbricorum sobole dixi, apagesis. Nunc videamus, quid pueritiam progressis ætate eventurum, quo quisque morbo nominatim conflabitur adolescens, si pultis usus puerilem ætatem degenti non negatus fuerit. Morbos inter à natalibus ortum habentes, variolæ vi & perniciæ præstant, ex hominum millibus vix unum reperire fas est, qui semel in vitâ hisce pustulis non varietur. Quam lethalis sit lues, magnâ ægotantium strage, sat innotescit; innumerî multis flebiles ex hoc affectu occidunt, nulli quàm matribus flebiliore. Febrem variolarum comitem, rerum affinitate ducti, malignam dixerunt: Utroque morbo laborantes paribus exerceantur symptomatibus, partium internarum φλογος sæpissimè pereunt, eademque ferè methodo curari postulant. Acerrima atque attentissima causarum, symptomatum, curæ disquisitio externa foret & adventitia; ab iis qui ista disputant, si videbitur, quæritote. In eo cardo rei vertitur, ut observemus variolarum seminiùm diu in circumcunte sanguine altius reconditum oberare, ac nullam facere suæ præsentis fidem; haud dissimili ratione rabiei, epilepsiæ, manis, arthritidis, luis venereæ, &c. Semina longo temporis intervallo in contextu staminum sulphureorum involuta delitescunt ac conquiescunt, nullam functionum læsionem accersunt; sui juris facta, suas exerunt vires, ratione majoris vel minoris sulphurum crassitudinis, citiùs aut tardiùs extricantur, novaque febrium corpori incubat cohors. Abusu rerum quæ necessariò nobis ferendæ sunt, & sine quibus vivere non liceat, ad eruptionem instigantur, non verò gignuntur variolæ; ut ingenium res advesæ nudare solent, celare secundæ; ita semina variolarum in probâ viâ

ratione inertia, citrà ullam sui significationem commorantur, in sulphureis veluti in loculis obvoluta; ejusdem vietus erroribus concitantur, sulphureis partibus dissociatis, discerptisque in motum aguntur; tunc expedita principia morbida sanguinem conturbant, morbiq; typum exhibent.

V.

SIMUL atque editi in lucem ac suscepti sunt infantes in omni continuo vietus pravitate versantur, alienissimis ita ingurgitantur pulmentariis, ut penè cum lacte nutricis errorem fuisse videantur, adventitioque temperamento ingenitum, & labefactatæ constitutioni natura ipsa cedat. Humanum corpus patibile cum sit præsertim puerile & affectuioni subditum, ab adversis causis multa solet perpeti ac sustinere. A pleniore & crassiore cibo spiciscunt humores, tenuiori verò liquecunt. Ex prioribus rardiùs, ex posterioribus citiùs evolvenda fore variolarum seminia non inficias iri potest. Simile quoddam observandum venit in vino, cerevisiâ, succis plantarum, syrupis, conditis, &c: tardiùs aut citiùs acescunt, aut æstuant hæc omnia, prout partibus crassis vel tenuibus motui concipiendi plus minusve aptis scateant. Ut bilis unâ cum paucâ spiritus nitri copiâ effervescat, diurno indiget spatio, menstruo autem fœnum madens repositum ut accendatur. En nutrices frontem exporrigunt, earumque vultus novâ atque insolitâ hilaritate enitescunt, triumphant si variolas puliculæ usu protraxerint: pulvis confectrices laticium exultantem comprimit: tardiùs quidem sed periculosius & frequentius ingruent variolæ. Per morbos minùs periclitantur, quorum natura morbus convenit, aut ætati, aut tempori quam quibus non convenit. Nùm cutis asperior, durior, compactior, minusque pervia supervacaneorum exhalationi in iis qui ex pueris exceßerunt? Nùm senibus quàm juvenibus, fœminis quàm viris, obefioribus quàm gracilibus, incolis regionis frigidæ quàm calidæ periculosior variolarum affectus? In his enim quàm in illis sanguis majori crassitudine polluit, femininumque morbidum summopere intricatum non sine negotio expromitur; vel minùs integra succedit noxiorum per cutis poros egestio, cujus sanè expirationis defectu gravissima variolarum exsurgunt symptomata; cum eandem labem sanguini inurat pulicula, summumque languorem pariatibus imperfectus & hærens ardenti stomacho. Non mediocriter stupescunt pulphagos aliquando variolis correptos vacare periculo: exemplo sunt bestie in quibus vis naturæ inspicere potest, quarum in fetu & educatione laborem cum cernimus, naturæ ipsius vocem videmur audire. Catuli cujuscumque speciei nulla cibaria præter ubera sibi admota consumunt; quas imitère oportet, propriisque mammis filios nurrias. Quernâ fronde coronam intexemus servanti parvulos cives, & funera charæ proles moranti.

Ergo lactentes pulphagos lumbrici citiùs, seriùs exercent variola.

Proponebat Parisiis **CLAUDIUS BRUNET**, Lugdunæus,
Baccal. Medicus Parisinus. A. R. S. H. 1718. à 6^â ad merid.

Typis J. QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.